دیوان‌عالی کشور در یک حکم تاریخی، مشروعیت مالکیت اراضی صوفیان را تایید کرد؛

مشکل مالکیت صوفیان حل شد!

پس از حل دعوای ۱۰۰ ساله اسناد مالکیت این مناطق اعطا خواهد شد

عصر آزادی/ سرویس اقتصادی- شهرام صادق زاده: بالاخره پس از سال‌ها معطلی و استرس، مشکلِ اسناد املاک در منطقه صوفیان شهرستان شبستَر در استان آذربایجان شرقی که چندهزار خانوار را در دهه‌های گذشته درگیر کرده بود و به اختلاف ۱۰۰ ساله معروف است مرتفع شد و اسناد مالکیت مردم مناطق مذکور، آماده تحویل به آنهاست.

بخش صوفیان یکی از مناطق آذربایجان شرقی که شهرستان شبستر واقع شده و طبق آخرین سرشماری مرکز آمار ایران که در سال ۱۳۹۵ صورت گرفته با جمعیتی بالغ بر ۱۰ هزار نفر، بیست و پنجمین شهر پرجمعیت آذربایجان شرقی و دومین شهر پرجمعیت شهرستان شبستر محسوب می‌گردد.

شهر صوفیان در بین محور ارتباطی تبریز - مرند، تبریز - شبستر و در ۳۰ کیلومتری شرق شبستر، ۳۵ کیلومتری شمال تبریز و ۶۷۹ کیلومتری شمال غرب تهران واقع شده است.

رفع مشکل چندین ساله اسناد املاک در منطقه صوفیان یک خبر مسرت‌بخش و خوشحال‌کننده برای اهالی این دیار محسوب می‌شود به طوری که در جریان سفر هیأت عالی قضایی به استان آذربایجان شرقی در سال ۱۴۰۲، موضوعِ مشکلِ چندین ساله اسناد املاک در این منطقه مَطرح شد و پس از آن با اقدامات و تدابیری که صورت گرفت و در نتیجه، به همت دیوان عالی کشور و حوزه قضایی آذربایجان شرقی، این مشکل که چند هزار خانوار را قریب به ۲۰ سال درگیر خود کرده و خرید و فروش املاک را راکد کرده بود، مرتفع شد و مراحل تحویل اسناد مالکیت مردم این منطقه مسجل گردید.

دیوان عالی کشور در یک حکم تاریخی، مشروعیت مالکیت و وقف بودن حدود ۳۵ هزار هکتار از اراضی شهری صوفیان و روستاهای تازه‌کند، خواجه مرجان، اوغلی، الوار علیا و غیره در آذربایجان شرقی را به نفع مردم این مناطق تأیید کرد.

این حکم پس از بیش از ۲۰ سال دعوای حقوقی میان اهالی روستاها و متولیان مدعی موقوفه بودن این اراضی صادر شده است به طوری که بر اساس رأی نهایی شعبه دوم دیوان عالی کشور، ادعای موقوفه بودن این اراضی، با استناد به فقدان سند معتبر و نبود شواهد متقن در خصوص مالکیت مشروع واقفان رد شده و بر مالکیت عرفی و تاریخی مردم منطقه تأکید شده است.

در این حکم که با ارجاع از دادگاه‌های مختلف و بررسی‌های مکرر از سوی هیئت‌های کارشناسی، نمایندگان مجلس و نهادهای قضایی همراه بود، دیوان عالی اعلام کرده است که مالکیت خاندان معروف فراهانی و وقف‌نامه‌های ارائه شده، فاقد اعتبار و دچار جعل یا خدشه بوده‌اند.

بر اساس این گزارش همچنین فتوای مراجع و بررسی کارشناسان رسمی دادگستری نشان می‌دهد که اراضی مورد بحث ملک طِلق مردم بوده و موقوفه محسوب نمی‌شوند لذا این حکم می‌تواند پایان‌بخش یک منازعه طولانی‌مدت بر سر مالکیت اراضی زراعی صوفیان و مناطق غرب تبریز باشد.

بر این اساس، در جلسه شورای عالی قضایی در تاریخ ۱۳ مرداد ۱۴۰۴، حجت‌الاسلام غلامحسین محسنی اژه‌ای رئیس قوه قضائیه درباره اسناد مالکیت مردم شهر صوفیان و روستاهای اطراف صحبت کرد.

این موضوع که سال‌ها مورد پیگیری مردم این مناطق بود به دلیل مشکلات در اسناد زمین‌های کشاورزی، غیرکشاورزی و شهرک‌های صنعتی مطرح گردید؛ پرونده‌ای که این اراضی مدت‌ها در قوه قضائیه و دیوان عالی کشور در جریان بوده و رفت و آمدهای زیادی داشته است!

بر اساس رأی شعبه دوم دیوان عالی کشور، به دلیل اینکه واقفین نتوانسته‌اند مالکیت خود را ثابت کنند و شواهدی از مالکیت قبلی مردم و وجود اراضی ملی وجود داشته، رأی به نامشروع بودن مالکیت واقفین و ابطال وقفیت این اراضی صادر شده است.

در حقیقت، علیرغم اینکه مسئولان اداره‌کل اوقاف و امور خیریه آذربایجان شرقی در سالهای قبل بر این باور بودند که اراضی صوفیان موقوفه‌اند اما رأی دادگاه تجدیدنظر که بعد از سال‌ها کشمکش صادر شد حجت را بر همگان تمام کرد و بنا بر ادله کافی بر مشروعیت وقف ۳۷ هزار هکتار زمین از طرف تاج ماه بیگم - دختر میرزا عیسی قائم مقام بزرگ - و سایر واقفان، اسناد محکمه‌پسند موجود از سوی دیوان عالی کشور تایید شد که گویا وقف در زمان پهلوی نیز وجود داشته است.

کارگران بدون شناسنامه؛ وقتی حقوق زیر خط فقر قانونی می‌شود

بیش از نیمی از مشاغل کشور غیررسمی‌اند و کارگرانشان بدون قرارداد و بیمه، حقوقی کمتر از حداقل قانونی می‌گیرند. سکوت ترس‌آلود این قشر از بیکاری، راه اعتراض و پیگیری حق‌شان را بسته است و بحران حقوق پایمال شده، هر روز عمیق‌تر می‌شود.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم, در حالی که قانون کار حداقل حقوق و مزایای شغلی را برای کارگران تعیین کرده، اما واقعیت‌های میدانی حاکی از آن است که تعداد قابل توجهی از کارگران با حقوقی کمتر از حداقل تعیین شده و بدون بهره‌مندی از مزایای قانونی مشغول به کارند. این وضعیت به‌ویژه در بخش‌های غیررسمی و کارگاه‌های کوچک بیشتر دیده می‌شود و پیامدهای جدی اجتماعی و اقتصادی به دنبال دارد.

بر اساس قوانین کار ایران، حداقل دستمزد سالانه توسط شورای عالی کار تعیین می‌شود و تمامی کارفرمایان موظف به پرداخت حداقل حقوق و مزایای قانونی شامل حق بیمه، سنوات، حق مسکن و حق اولاد هستند. با این حال، گزارش‌ها حاکی از آن است که بسیاری از کارگران به دلیل نبود قرارداد رسمی یا قراردادهای موقت و شفاهی، از این حقوق محروم‌اند و حقوقی بسیار پایین‌تر از حداقل مصوب دریافت می‌کنند.

یکی از مهم‌ترین دلایل پایین بودن حقوق کارگران، عدم پرداخت حق بیمه و مزایای شغلی است. کارگرانی که بیمه نیستند یا قرارداد رسمی ندارند، از خدمات بیمه درمانی و بازنشستگی محروم مانده و در صورت بروز مشکلات کاری یا بیماری، حمایتی دریافت نمی‌کنند. همچنین نبود قرارداد رسمی، مانع ثبت شکایات و پیگیری حقوق قانونی آنها می‌شود.کارگران در این شرایط به دلیل ترس از اخراج یا بیکاری، از بیان مشکلات و شکایت خود خودداری می‌کنند. این سکوت باعث می‌شود تخلفات گسترده‌تر شود و کارفرمایان بدون پاسخگویی به سوءاستفاده‌های خود ادامه دهند. نبود سامانه‌های حمایتی مؤثر و عدم نظارت کافی بر بازار کار نیز این وضعیت را تشدید می‌کند.

سهم بالای بازار غیررسمی و تلاش برای پوشش بیمه‌ای

سید مالک حسینی, معاون اشتغال وزارت کار با بیان اینکه همچنان بیش از ۵۷درصد بازار کار کشور در اختیار مشاغل غیررسمی است، افزود: این وضعیت از جنبه‌های مختلف از جمله عدم برخورداری از بیمه و تأمین آتیه، نگران‌کننده است و فاصله زیادی با وضعیت مطلوب دارد.وی یکی از اقدامات مهم اخیر در این زمینه را پوشش بیمه‌ای فعالان پلتفرم‌های حمل‌ونقل در پایان سال گذشته عنوان کرد و گفت: این تصویب نامه با درایت وزیر تعاون،کار و رفاه اجتماعی ابلاغ و با پیگیری سازمان تأمین اجتماعی، این طرح می‌تواند به تحولی جدی و معنادار در راستای رسمی‌سازی اشتغال منجر شود.

۶۰درصد مشاغل کشور غیررسمی است؛ بحران امنیت شغلی در ایران

به گزارش تسنیم, سمیه گلپور,رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران درباره مشکلات کارگران و عدم امنیت شغلی آنها گفت: کارگران برای تأمین معاش مجبور هستند در هر شرایطی درآمد داشته باشند. کارگران از شهرستان به تهران می آیند، آن هم برای جمع آوری ضایعات و نظافتچی شدن.

گلپور اظهار داشت: مردم از ترس بیکاری در شهرستان ها ناچار شده‌اند خانه و کاشانه‌شان را رها کنند، از روستاها و شهرهای کوچک مهاجرت کرده و به تهران بیایند. اغلب‌شان هم در مشاغل خدماتی اشتغال دارند. از رانندگان تاکسی‌های اینترنتی گرفته تا جمع‌کنندگان ضایعات، نظافتچی‌ها، نیروهای خدماتی در شرکت‌ها و کارگاه‌ها. برخی هم به مشاغل خانگی پناه آورده‌اند؛ مشاغلی که تولیداتشان فقط در کلان‌شهرهایی مثل تهران یا شهرهای بزرگ بازار دارد.گلپور در تحلیل بازار کار گفت:امنیت شغلی پایین و قراردادهای سفید امضا با هیچ تضمینی مصداق این روزهای بازار کار است. اما فاجعه زمانی عمیق‌تر می‌شود که بدانیم همین کارگران، در بدترین شرایط، حتی از حداقل حمایت‌های اجتماعی قانون کار هم بی‌بهره‌اند. امنیت شغلی پایین است؛ قراردادهای کاری‌شان یا ساعتی است، یا سفیدامضا. هیچ تضمینی ندارند. این‌چنین است که نه‌تنها مسکن ندارند، بلکه حق زندگی آبرومند هم از آن‌ها دریغ شده است.

بحران مشاغل خرد در صنعت فرش؛ نوغانداری و رنگرزی سنتی در آستانه فراموشی

مشاغل خرد مرتبط با فرش دستباف که روزگاری قلب تولید و اشتغال بودند، امروز به دلیل نبود حمایت و افزایش هزینه‌ها به سختی نفس می‌کشند؛ فعالان صنعت و کارگران خواهان حمایت فوری دولت برای حفظ این ظرفیت ارزشمند اقتصادی و فرهنگی هستند.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم, در حالی که رکود اقتصادی و بیکاری در بسیاری از مناطق کشور به تهدیدی جدی برای معیشت خانوارها تبدیل شده، مشاغل خرد همچنان ظرفیت بالایی برای ایجاد اشتغال، حفظ تولید بومی و پایداری اجتماعی دارند. با این حال، نبود حمایت‌های کافی، بی‌ثباتی بازار و افزایش هزینه‌های تولید، این بخش از اقتصاد را در تنگنای شدید قرار داده است. نمونه بارز آن، فروپاشی تدریجی زنجیره مشاغل خرد در صنعت فرش است.

مشاغل خرد در بسیاری از کشورها، نقش کلیدی در پویایی اقتصاد، کاهش فقر و توسعه منطقه‌ای ایفا می‌کنند. در ایران نیز این مشاغل بخش قابل‌توجهی از اشتغال در مناطق روستایی و شهری را تشکیل می‌دهند. اما برخلاف اهمیت حیاتی آن‌ها، تاکنون در سیاست‌گذاری‌ها جایگاه شایسته‌ای نداشته‌اند و حمایت‌های دولتی نیز غالباً ناپیوسته و ناکارآمد بوده است.

در حوزه صنایع‌دستی، زنجیره مشاغل خرد وابسته به فرش دستباف ایران مانند نوغانداری، رنگرزی سنتی، بافندگی، و مرمت تقریباً در حال فروپاشی است. این در حالی است که هر یک از این مشاغل، ارزش افزوده و مهارت‌محوری بالایی دارند و با اندک حمایت می‌توانند اشتغال گسترده و پایدار ایجاد کنند.فعالان حوزه فرش می‌گویند نابودی نوغانداری و کارگاه‌های رنگرزی سنتی نه تنها تهدیدی برای تولید فرش است، بلکه یک ضربه فرهنگی به میراث ناملموس ایران محسوب می‌شود. بسیاری از استادکاران این حرفه‌ها اکنون به مشاغل دیگر روی آورده‌اند یا به کلی بیکار شده‌اند.

عبدالله بهرامی, مدیرعامل اتحادیه سراسری تعاونی‌های تولیدکنندگان فرش دستباف در گفت‌وگو با تسنیم با اشاره به اینکه صنعت نوغان داری ظرفیت ایجاد اشتغال بیشتر از پتروشیمی دارد گفت: در حال حاضر نوغان داری از بین رفته است و ابریشم را وارد میکنیم.

وی گفت:یکی از مشکلات فرش، نداشتن شناسنامه فرش است، از دیگر مشکلات بحث مواد اولیه است. در بحث تهیه مواد اولیه حتی یک ریال دولتی پرداخت نشده است.از سوی دیگر کل کالاها در داخل کشور دچار افزایش قیمت شده است؛ تنها کالایی که در ایران افزایش قیمت کمی داشته است فرش دستباف است. نوغان داری از بین رفته است، تا ۲۰سال گذشته یکی از تولیدکنندگان بزرگ جهان بودیم. نوغان داران حمایت نشدند و تسهیلات به آنها ندادند و اکنون سالیانه بیش از ۵۵۰ تن ابریشم با ارز آزاد وارد کشور می شود.

مدیرعامل اتحادیه سراسری تعاونی‌های تولیدکنندگان فرش با بیان اینکه اگر این صنعت حمایت شود بسیار بیشتر از صنعت پتروشیمی می تواند برای کشور آورده داشته باشد اظهار داشت:در این صنعت ۲ میلیون نفر به صورت فردی و ۵ میلیون نفر در مجموع اشتغال دارند. این صنعت بسیار بزرگی است که از صنعت معادن و پتروشیمی بزرگتر است. در این چند ساله اخیر برای حوزه بین المللی فرش هیچ اقدامی انجام نشده است. افزایش قیمت مواد اولیه منجر به افزایش قیمت تمام شده فرش منجر می شود. ۳۰درصد قیمت تمام شده فرش، مواد اولیه است. ۷۰ درصد از قیمت تمام شده فرش، هزینه دستمزد است.

*** ضرورت مداخله دولت: از تسهیلات تا بازارسازی**

کارشناسان اقتصادی تأکید می‌کنند که دولت باید برنامه‌ای هدفمند و منسجم برای حمایت از مشاغل خرد تدوین کند. این حمایت‌ها باید فراتر از تسهیلات بانکی باشند و شامل مواردی کاهش هزینه‌های بیمه و مالیات برای واحدهای کوچک,آموزش مهارت‌های نوین کسب‌وکار,ایجاد شبکه‌های بازار فروش داخلی و صادراتی و حمایت از زنجیره‌های تولید بومی مانند فرش باشد.

آگهی اعلان نظریه کمیسیون تشخیص ماده ۱۲ قانون زمین شهری (نوبت دوم)

کمیسیون تشخیص موضوع ماده ۱۲ قانون زمین شهری در استان کردستان به موجب نظریه های مندرج در جدول ذیل دایر باغ (د - ا - ی - ر - ب - ا - غ) اعلام نموده است ، لذا با توجه عدم دسترسی به مالکین و به استناد مصوبه مورخ ۷۰/۱۱/۲۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام مراتب در دو نوبت و به فاصله ده روز به اطلاع مالکین و صاحبان حقوق قانونی می رساند . در صورت اعتراض به نظریه صادره اعتراض خود را حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ انتشار آخرین آگهی به مراجع صالحه قضایی تقدیم دارند در صورت عدم اعتراض در فرجه زمانی یاد شده نظریه صادره قطعی است . (م الف : ۶۰۰۱)

شماره رأی	نوعیت	تاریخ	محل وقوع	مساحت (متر مربع)	پلاک ثبتی	Y	X	نقاط
۳۸۱۲	دایر باغ	۱۴۰۴/۰۴/۱۱	شهرستان بیجار	۱۳۷۶/۶۶	واقع در قسمتی از اراضی روستای یارمجه	1. Y=3973527.77 2. Y=3973520.65 3. Y=3973504.61 4. Y=3973485.03 5. Y=3973484.35 6. Y=3973484.36 7. Y=3973484.41 8. Y=3973484.46 9. Y=3973484.49 10. Y=3973484.51 11. Y=3973484.53 12. Y=3973484.53	1. X=736257.21 2. X=736249.31 3. X=736220.31 4. X=736226.96 5. X=736228.08 6. X=736228.15 7. X=736228.99 8. X=736229.62 9. X=736230.07 10. X=736230.37 11. X=736230.69 12. X=736230.69	

هیمن محمدی بهرام – سرپرست معاونت املاک و حقوقی

مفقود گردیده – نوبت اول

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب مهسا عباسپور کوسه لر فرزند:علی به شماره شناسنامه /ملی ۱۳۶۲۵۶۱۷۸۹صادره: تبریز در مقطع: کارشناسی رشته: حقوق صادره از واحد دانشگاهی به شماره و تاریخ ثبت در سازمان ۱۰۲۱۱۱۸۲۶۱ -۱۴۰۰/۰۷/۰۷ مفقود گردیده است .وفاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزادواحد تبریز واقع در دو کیلومتری جاده تبریز - تهران مجتمع آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز-ساختمان اداری امور فارغ التحصیلان ارسال نمایند.

عصر آزادی
سازمان شهرستان‌ها از استان‌های فاقد نماینده نماینده فعال می پذیرد.
۰۲۱۸۸۸۴۹۸۴۳و۰۲۱۸۸۸۳۹۴۵۱

یادداشت

نَفَس مردم مظلوم خوزستان از بی‌برقی و گرما به شمارش افتاد

امید وطن خواه
تحلیلگر ارشد مدیریت استراتژیک حوزه انرژی

خوزستان تشنه لب و در تاریکی و در اَبَربحران انرژی، مردم از گرما در حال تلف شدن هستند و منبع اصلی تامین انرژی کشور به دلیل کمبود آب و برق در حال سپری کردن سخت‌ترین روزهای زندگی خود می باشند.

ناکارآمدی برخی از مدیران، این ناترازی را به حد بالای خود رسانده است، ما برای خروج از این بحران موجود و اما سخت از طرفی نیازمند انتصاب مدیران متخصص، متعهد و باتجربه داریم و از طرف دیگر، به شدت نیازمند همدلی، هم‌گرایی و همراهی مردم مظلوم منطقه و سران حاکمیتی می‌باشیم.

خوزستان در حوزه‌های انرژی، محیط زیست و مخصوصاً در آب و برق در شرایط اَبَرحرانی قرار گرفته است؛ بحران انرژی خصوصاً ناترازی برق و آب زندگی را برای مردمان سراسر استان خوزستان که نقش اول را در ۸ سال دفاع مقدس داشته و در راه میهن و اسلام بیشترین هزینه را متحمل شدند، بسیار دشوار کرده است. اگر تدابیری که منجر به بهبود اوضاع از سوی مدیران محلی و دولتی شود، اتخاذ نگردد، قطع به یقین شرایط را در دو ماه مرداد و شهریور سخت‌تر کرده است.

هر چند عوامل مهمی همچون سیاست‌های اشتباه انتقال آب، کم کاری برخی از مدیران سازمان‌های مرتبط با انرژی استان و کشور شامل آب و برق، جهاد کشاورزی، محیط زیست، فاضلاب، وزارت کشور و غیره، کم کاری برخی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و مخصوصاً کمیسیون انرژی مجلس در وضع به وجود آمده که حال استان خوزستان را بد کرده است اما نباید واقعیت‌های دیگر را نیز فراموش کرد!

کشور، پنجمین سال خشکسالی را تجربه می‌کند، طبق اظهارات مسئولان وزارت نیرو به جز یک استان کشور - یعنی مازندران - تمام پهنه ایران با کمبود آب و انرژی مخصوصاً برق روبرو هستند به طوری که طی دو هفته گذشته شهروندان تهرانی از قطع مکرر آب و برق گلایه‌های شدیدی داشته‌اند.

سدهای کشور در بحرانی‌ترین شرایط خود طی چند دهه اخیر به سر می‌برند، تصاویر در فضای مجازی دست به دست می‌شود که سدّ کرج شاید کمتر از ۱۰ درصد ظرفیت خود آب دارد و البته حدود ۸۰ درصد سدهای کشور ظرفیتی در حد ۲۰ تا ۲۵ درصدِ گنجایش خود آب دارند.همدلی، هم‌گرایی و همیاری نیاز اساسی امروز مسئولان و مردمِ خوزستان و سایر استانهای کشور برای خروج از بحران بزرگ می باشد لذا هیچ کس از شرایط بوجود آمده و در تنگنا قرار گرفتن مردم خوزستان راضی نیست اما برای عبور از شرایط فوق بحرانی در این استان، امروزه هیچ موضوعی همچون همدلی، همگرایی و همراهی نمی‌تواند راهگشا باشد.

تسویه حساب‌های سیاسی به دلایلی همچون مخالفت جناحی با دولت، پُست و منصب نگرفتن، مخالفت‌های شخصی یا گروهی با مدیران استانی و البته مواضع دیگر نه تنها نتایج ایجابی خواهد داشت بلکه نتایج سلبی‌ایی که می‌تواند منجر به تبعات منفی اجتماعی و غیره گردد، ختم خواهد شد.

البته همان‌طور که در سطور فوق اشاره گردید مسئولان، مدیران و نمایندگان خوزستان آستین همت بالا برده و راهکارهایی برای خروج این استان و مردمش از شرایط فوق بحرانی که گرفتارش شده اند، به‌کار گیرند.

ما برای خروج از این بحرانِ بزرگ، نیازمند سپردن امور انرژی به متخصصینِ متعهد می‌باشیم چراکه علی‌رغم وجود نیروهای کارآمد و دانشمند در سطح استان از وجود آنها بهره کافی برده نمی شود.

با این اوصاف، دولت موظف است با اعزام گروه بازرسی کارشناسی، مدیران ارشد و میانی استان خوزستان در حوزه انرژی را اسکن و در دَم، مدیران ناکارآمد را برکنار و متخصصان را با تبعیت از اصل شایسته سالاری منصوب نماید چراکه ما به مردم وعده داده‌ایم در انجام امورات به متخصصین مراجعه خواهیم کرد.

جزئیات جدید طرح حمایت از مشاغل خانگی

جزئیات جدید از طرح مشاغل خانگی حاکی از حمایت های جدید در این بخش است. چرا که مشاغل خانگی می تواند هزاران شغل مستقیم و غیرمستقیم ایجاد کند و نقش مهمی در کاهش نرخ بیکاری داشته باشد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم, در شرایطی که اقتصاد ایران با چالش‌های متعددی همچون بیکاری، رکود تولید و محدودیت منابع مالی مواجه است، توسعه و حمایت از مشاغل خانگی می‌تواند یکی از مهم‌ترین راهکارهای تقویت اشتغال پایدار، ارتقای معیشت خانوارها و تحریک تولید داخلی باشد. با وجود تأکید قوانین بالادستی و برنامه‌های توسعه‌ای کشور، هنوز موانعی جدی در مسیر رشد این بخش از اقتصاد وجود دارد که توجه دقیق سیاست‌گذاران را می‌طلبد.

مشاغل خانگی به عنوان بخشی از اقتصاد غیررسمی، در بسیاری از کشورها نقش قابل توجهی در کاهش نرخ بیکاری، ایجاد درآمد برای اقشار آسیب‌پذیر و توانمندسازی زنان و جوانان ایفا می‌کند. در ایران نیز، صدها هزار خانوار به شکل مستقیم یا غیرمستقیم درگیر این نوع فعالیت‌ها هستند؛ از تولیدات دستی و صنایع‌دستی گرفته تا خدمات فناوری، محتوا، پوشاک، صنایع غذایی، زنبورداری و حتی مشاغل دیجیتال. با این حال، نبود حمایت ساختاریافته و نهادهای تخصصی توسعه‌ای باعث شده ظرفیت‌های این حوزه به‌درستی بالفعل نشود.به گفته کارشناسان، نهادهای توسعه‌ای نقش واسط و بازوی اجرایی دولت برای پشتیبانی از مشاغل خرد، کوچک و خانگی را ایفا می‌کنند. اما در حال حاضر، ضعف این نهادها به‌لحاظ کمی و کیفی، یکی از مهم‌ترین موانع توسعه پایدار این نوع از کسب‌وکارهاست. نهادهای فعلی به دلیل پراکندگی وظایف، نداشتن تخصص کافی و محدود بودن منابع، در ارائه خدمات مشاوره‌ای، آموزشی، بازاررسانی و تسهیل دسترسی به تسهیلات مالی با محدودیت مواجه‌اند.در برنامه هفتم توسعه کشور، توجه ویژه‌ای به تقویت نهادهای توسعه‌ای برای حمایت از کسب‌وکارهای خانگی شده است. اما تحقق این هدف منوط به دو پیش‌شرط اساسی است:۱. تأمین مالی پایدار از سوی دولت و نهادهای عمومی۲. تشکیل عوامل توسعه تخصصی در رسته‌های مختلف فعالیتی

بر این اساس، پیشنهاد شده است به‌جای واگذاری گسترده خدمات به چند نهاد بزرگ، شبکه‌ای از عوامل توسعه محلی و تخصصی در زمینه‌هایی همچون پوشاک، گردشگری، زنبورداری، مبلمان، بازی‌های رایانه‌ای و... شکل گیرد تا ارائه خدمات، با شناخت دقیق‌تری از نیازهای کسب‌وکارهای خرد و خانگی انجام شود.احمد میدری, وزیرکار به تازگی از ایجاد خط اعتباری برای مشاغل خرد و خانگی خبر داد و گفت: واجدین شرایط می‌توانند تا یک میلیارد ریال برای خرید مواد اولیه و نوسازی تجهیزات و کارآفرینان تا پنج میلیارد ریال دریافت کنند و دریافت‌کنندگان پس از تسویه اقساط می‌توانند بدون ضامن دوباره خط اعتباری خود را شارژ کنند.پیش از این نیز سید مالک حسینی, معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به اهمیت مشاغل خانگی اشاره کرد و گفت: در برخی از بازار کارها و اقتصادهای دنیا، تا ۳۰درصد مشاغل به اشتغال خانگی و خرد برمی‌گردد. در ایران، سهم رسمی این مشاغل آنچنان که باید بالا نیست، اما به طور غیررسمی سهم قابل ملاحظه‌ای دارد.

وی با اشاره به پرداخت بیش از سه همت (۳۰۹۷میلیارد تومان) تسهیلات مشاغل خانگی در سال ۱۴۰۳، گفت: از این طریق، بالغ بر ۱۵۷هزار نفر به بازار کار اضافه شدند. از سال ۱۳۹۰تا به امروز، بیش از دو میلیون (۲,۱۱۲,۶۲۸) مجوز مشاغل خانگی صادر شده است.

مالک حسینی با اشاره به پرداخت کمتر از ۳,۲ همت از ۵همت تسهیلات پیش‌بینی شده برای مشاغل خانگی در سال گذشته، گفت: ۱۵۰میلیون تومان برای راه‌اندازی کسب و کار کفایت نمی‌کند. در حال تلاش هستیم این مبلغ را در یک زنجیره یا نظام پشتیبان قرار دهیم تا از هرز رفتن منابع جلوگیری شود.به گزارش تسنیم, یکی از آسیب‌های ساختاری در نظام حمایت از مشاغل خانگی، انحصار چند نهاد محدود در ارائه خدمات توسعه‌ای است. این امر نه‌تنها کیفیت خدمات را کاهش می‌دهد، بلکه مانع شکل‌گیری رقابت سالم در این بخش شده است. بر همین اساس، کارشناسان پیشنهاد می‌کنند با ایجاد بستر قانونی و حمایتی برای ورود نهادهای کوچک‌تر و تخصصی‌تر، امکان تنوع‌بخشی به خدمات و پاسخگویی بهتر به نیازهای صاحبان مشاغل خانگی فراهم شود.